

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/118/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2510206464
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2510206464.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, Praha 5, Česká republika, IČO: 00 001 350 proti odporcovi: O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Klieštenec, advokát, Advokátska kancelária so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany, o zaplatenie 30.175,05 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 15.000 Kč od 31.07.2007 do 30.11.2007 vo výške 702,61 Kč, úrok z omeškania od 01.12.2007 do 01.06.2010 vo výške 3.955,58 Kč, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 16.700 Kč od 02.06.2010 do 30.06.2010, úrok z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2010 do 31.12.2010, úrok z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.01.2011 do 30.06.2011, úrok z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2011 do 31.12.2011, úrok z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.01.2012 do 30.06.2012, úrok z omeškania vo výške 7,50% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2012 do 31.12.2012, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.01.2013 do 30.06.2013, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2013 do 31.12.2013, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.01.2014 do 30.06.2014, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2014 do 31.12.2014, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.01.2015 do 30.06.2015, úrok z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 16.700 Kč od 01.07.2015 do 31.12.2015 a v ďalších kalendárnych polrokoch úrok z omeškania vo výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou platnej pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka zvýšenej o 7% bodov až do úplného zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 09.06.2010 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 30.175,05 Kč spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 15.000 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 16.700 Kč od 02.06.2010 do konca doby platnosti tejto sadzby a následne s úrokom z omeškania vo výške repo sadzby stanovenej ČNB a platnej pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka zvýšenej o 7 % bodov a to až do úplného zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Následne podaním zo dňa 30.05.2011 doručeným súdu dňa 02.06.2011 navrhovateľ opravil svoj návrh čo do výšky úrokov z omeškania tak, že žiadal úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 16.700 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 14.11.2013, v ktorom žiadal súd, aby návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu s tým, že voči navrhovateľovi neeviduje žiaden dlh v uvedenej výške a uplatnený nárok navrhovateľa považuje za nedôvodný.

Okresný súd Piešťany Rozsudkom č.k. 8C/118/2011 - 181 zo dňa 12.02.2014 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 30.175,05 Kč s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 15.000 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 16.700 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 70,50 eur. Proti tomuto rozsudku podal odporca v časti príslušenstva v zákonnej lehote odvolanie a Krajský súd v Trnave Uznesením č.k. 9Co/151/2014 - 207 zo dňa 28.04.2015 rozhodol o odvolaní odporcu tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti prevyšujúcej sumu 16.700 Kč zrušil a vec mu v zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie, pričom uviedol, že v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd o náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p. Odvolací súd v rozhodnutí skonštatoval, že z obsahu preskúmaného spisu zistil, že medzi účastníkmi bola dňa 23.11.2005 uzatvorená Smlouva o ČSOB osobným kontu plus v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. Obchodníka zákonníku v platnom znení. Uvedená zmluva bola teda uzatvorená v súlade s právnymi predpismi Českej republiky, čím si zmluvné strany zvolili právo, ktorým sa má ich zmluvný vzťah riadiť, t.j. právo platné na území Českej republiky. S prihliadnutím na uvedené bolo preto potrebné posúdiť vzťah medzi účastníkmi podľa právneho poriadku Českej republiky. Právny vzťah účastníkov konania je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Sb. Obchodníka zákonníku v platnom znení, avšak s výhradami uvedenými v § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (platného v Českej republike), keďže predmetná zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 07.04.2006 (Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania) je zmluvou spotrebiteľského charakteru. Odvolací súd ďalej v uznesení uviedol, že úroky z úveru predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, tak ako sa to konštatuje aj v doterajšej súdnej praxi. Povinnosťou dlžníka je platiť úroky z úveru až do tzv. zosplatenia úveru. Platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti úveru, teda vlastne do doby, v ktorej bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť. Po zosplatení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 1 Nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb.. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že k zosplateniu úveru došlo ku dňu 30.11.2007, správne mal teda súd prvého stupňa postupovať tak, že mal priznať úroky z úveru len do 30.11.2007 a vzhľadom k tomu, že úroky z úveru bolo možné priznať len do zosplatenia úveru, bolo potrebné tieto úroky priznať vo výške platnej ku dňu zosplatenia, teda v pôvodne dohodnutej výške 13,9 %. Navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania po zosplatení úveru, kedy nastupujú sankčné úroky z omeškania a je možné ich priznať len vo výške určenej § 1 Nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb..

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu zo dňa 10.04.2014 uviedol, že nárok tak, ako bol priznaný súdom prvého stupňa, je oprávnený a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že na základe žiadosti odporcu o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania odovzdal navrhovateľ odporcovi oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k bežnému účtu. Odporca toto oznámenie podpísal dňa 07.04.2006, čím vznikla medzi navrhovateľom a odporcom zmluva o povolenom prečerpaní. V oznámení bolo dojednané, že ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania je výška úrokovej sadzby 13,9 % ročne a sadzba úrokov z omeškania 15 % ročne, ďalej bolo dojednané, že úroková sadzba je v tejto výške platná do doby dokiaľ ČSOB nenavrhne novú úrokovú sadzbu písomným oznámením podľa bodu 11. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Svoj súhlas s Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu platnými od 01.05.2006 (ďalej len "Obchodné podmienky") vyjadril odporca pri uzatvorení zmluvy. Navrhovateľ poukázal na články 11, 14, 15, 16 a 12 Obchodných podmienok. Z histórie účtu odporcu je zrejmé, že úrok nebol k dátumu 31.07.2007 celkom uhradený, úrok z omeškania je teda účtovaný od 01.09.2007. Úrok bol počítaný z dlžnej istiny a úrok z omeškania z dlžnej istiny a dlžných poplatkov. Táto skutočnosť je zrejماً z prehľadu nárastu úroku a úroku z omeškania za dobu od 31.07.2007 do vyčíslenia pohľadávky dňa 02.06.2010.

Krajský súd v Trnave Uznesením č.k. 9Co/151/2014 - 207 zo dňa 28.04.2015 rozhodol o odvolaní odporcu tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti prevyšujúcej sumu 16.700 Kč zrušil a vec mu v zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie, pričom uviedol, že v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd o náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Odvolačný súd v rozhodnutí skonštatoval, že z obsahu preskúmaného spisu zistil, že medzi účastníkmi bola dňa 23.11.2005 uzatvorená Smlouva o ČSOB osobným kontu plus v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákonníku v platnom znení. Uvedená zmluva bola teda uzatvorená v súlade s právnymi predpismi Českej republiky, čím si zmluvné strany zvolili právo, ktorým sa má ich zmluvný vzťah riadiť, t.j. právo platné na území Českej republiky. S prihliadnutím na uvedené bolo preto potrebné posúdiť vzťah medzi účastníkmi podľa právneho poriadku Českej republiky. Právny vzťah účastníkov konania je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákonníku v platnom znení, avšak s výhradami uvedenými v § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (platného v Českej republike), keďže predmetná zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 07.04.2006 (Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania) je zmluvou spotrebiteľského charakteru. Odvolačný súd ďalej v uznesení uviedol, že úroky z úveru predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, tak ako sa to konštatuje aj v doterajšej súdnej praxi. Povinnosťou dlžníka je platiť úroky z úveru až do tzv. zosplatnenia úveru. Platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti úveru, teda vlastne do doby, v ktorej bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť. Po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 1 Nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb.. Z obsahu spisu odvolačný súd zistil, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 30.11.2007, správne mal teda súd prvého stupňa postupovať tak, že mal priznať úroky z úveru len do 30.11.2007 a vzhľadom k tomu, že úroky z úveru bolo možné priznať len do zosplatnenia úveru, bolo potrebné tieto úroky priznať vo výške platnej ku dňu zosplatnenia, teda v pôvodne dohodnutej výške 13,9 %. Navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania po zosplatnení úveru, kedy nastupujú sankčné úroky z omeškania a je možné ich priznať len vo výške určenej § 1 Nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb..

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2014 uviedol, že v žiadosti o poskytnutie povoleného prečerpania zo dňa 07.04.2006 na ktorej základe bolo odporcovi oznámené poskytnutie povoleného prečerpania k účtu č. 199660064/0300 (dňa 07.04.2006 odporca toto oznámenie podpísala a prevzala) je uvedené, že odporca súhlasí s Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu zo dňa 01.11.2004. Navrhovateľ ďalej uviedol, že pod bodom 2. Obchodných podmienok je uvedené, že povolené prečerpanie bežného účtu sa poskytuje majiteľom ČSOB bežného účtu vedeného v ČSOB na základe písomnej zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. obchodní zákonník a teda aj otázka úročenia a úroku z omeškania sa riadi Obchodným zákonníkom a to § 369 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 162/2005 Sb. Navrhovateľ uviedol, že na základe žiadosti odporcu o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania predložila dňa 07.04.2006 Československá obchodní banka a.s. odporcovi Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k bežnému účtu, odporca toto oznámenie podpísal dňa 07.04.2006 a tým vznikla medzi navrhovateľom a odporcom zmluva o povolenom prečerpaní č. 002132627R v zmysle bodu 2. Obchodných podmienok. V oznámení bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 13,9 % ročne a sadzba úrokov z omeškania vo výške 15 % ročne. Ďalej bolo dohodnuté, že úroková sadzba v tejto výške je platná do doby, dokiaľ ČSOB nenavrhne novú úrokovú sadzbu písomným oznámením podľa bodu 11. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. V čl. 11 Obchodných podmienok je uvedené, že ČSOB je oprávnená navrhnúť majiteľovi účtu novú úrokovú sadzbu písomným oznámením a to kedykoľvek v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Na možnosť zmeny úrokovej sadzby bol odporca upovedomený v Oznámení a pokiaľ s týmto postupom nesúhlasil, nemusel predmetnú zmluvu uzavrieť. Navrhovateľ uviedol, že úrok vo výške 7.071,31 Kč bol vypočítaný od dátumu 31.07.2007 do 02.06.2010, pričom dátum 31.07.2007 je dátumom, kedy navrhovateľovi vznikol nárok na bežný úrok, resp. tento úrok nebol zaplatený a dátum 02.06.2010 je dátum vyčíslenia pohľadávky pre účely podania žaloby. Bežný úrok je počítaný z dlžnej istiny, úročí sa denne, ale zúčtováva sa raz za mesiac k poslednému dňu v mesiaci, čo je uvedené v čl. 15 obchodných podmienok. V oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti č. 002132627R zo dňa 07.04.2006 bolo odporcovi oznámené, že ku dňu otvorenia účtu je povolené prečerpanie úročené úrokovou sadzbou vo výške 13,9 % ročne a sadzba úroku z omeškania vo výške 15 % ročne. O novej úrokovej, ktorá zo sadzby 13,9 % ročne menila na sadzbu 16,9 % ročne k dátumu 01.06.2008 bol odporca informovaný listom zo dňa 30.04.2008 a následne bol odporca o informovaný o ďalšej zmene úrokovej sadzby na 18,9 % ročne. Navrhovateľ uviedol, že od 31.07.2007 nebol dlžný úrok zaplatený a za dobu od 31.07.2007 do 02.06.2010 bol bežný úrok 7.071,31 Kč a bol počítaný z dlžnej istiny 15.000 Kč. Za dobu od 31.07.2007 do 31.05.2008 bola dlžná istina úročená sadzbou 13,9 % ročne, za dobu od 01.06.2008 do 28.02.2010 bola dlžná istina úročená sadzbou 16,9 % ročne a za dobu od 01.03.2010 bola úročená sadzbou 18,9 % ročne. Úrok z omeškania vo výške 6.043,74 Kč bol vypočítaný od 01.09.2007 do 02.06.2010, pričom

deň 09.09.2007 je dátum, kedy navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z omeškania a deň 02.06.2010 je dátum vyčíslenia pohľadávky pre účely podania žaloby. Úrok z omeškania sa počíta z dlžnej istiny a dlžného poplatku. Navrhovateľ uviedol, že zosplatením úveru sa stal celý úver splatný naraz vrátane príslušenstva, akt zosplatenia neznamena končenie právneho vzťahu, nejde ani o výpoveď zmluvy ani o odstúpenie od zmluvy, právny vzťah naďalej trvá, iba odporca prišiel o možnosť hradiť svoj dlh splátkami a navrhovateľ je oprávnený účtovať úrok aj úrok z omeškania tak, ako boli dohodnuté v zmluve až do úplného zaplatenia. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 07.09.2015 uviedol, že odporca je v omeškani od 11.10.2007, nakoľko v súlade s ustanovením čl. 23f) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bol odporca povinný splatiť vyčerpanú časť úveru najmenej jedenkrát v období 6-tich mesiacov, resp. najneskôr do 6 mesiacov po poslednom splatení. Z histórie účtu č. 205942704/0300 je zrejmé, že naposledy bol úverový limit vyrovnaný k dátumu 11.04.2007, k uvedenému dátumu bola dlžná istina 0. Následne bol úver ďalej čerpaný, avšak k dátumu 11.10.2007 nebol splatený. Úrok aj úrok z omeškania boli splatné vždy k poslednému dňu v mesiacu. Úver bol zosplatený k dátumu 30.11.2007 a od tohto dátumu je počítaný úrok aj úrok z omeškania z celej dlžnej čiastky.

Podľa názoru právneho zástupcu odporcu dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria navrhovateľovi len do splatnosti dlhu a po konečnej splatnosti úveru, resp. zosplatení navrhovateľovi úroky z úveru neprináležia, vzniká mu nárok na úroky z omeškania. Tento názor podporuje aj judikatúra a súdna prax. Úrok z úveru si navrhovateľ môže nárokovať len v % výške do jeho zosplatenia. Zmluvný úrok vyčíslený v sume 7.071,31 Kč navrhovateľovi neprináleží, nakoľko uvádza, že tento je vyčíslený od 31.7.2007 a t.j. až po zosplatení samotného úveru. V prípade úroku z omeškania vo výške 6.403,74 Kč, nie je nijakým spôsobom podložený začiatok výpočtu tohto úroku, nakoľko dátum 01.09.2007 od ktorého je tento úrok počítaný nekorešponduje so žiadnym iným dátumom alebo skutočnosťou.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 25.09.2015 uviedol, že odporca sa dostal do omeškania s platením úverového limitu podľa čl. 23f) Obchodných podmienok k dátumu 11.10.2007. Následne však navrhovateľ uviedol, že úrok z omeškania bol účtovaný od 01.09.2007, ktorú skutočnosť doložil históriou úverového účtu č. 205942704/0300 ako aj prehľadom denného nárastu úroku a úroku z omeškania, ktoré k podaniu pripojil.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Riadiac sa názorom nadriadeného súdu prvostupňový súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to: Smlouva o ČSOB osobním kontu Plus zo dňa 23.11.2005, Žiadosť o povolené prečerpanie na bežnom účte zo dňa 07.04.2006, Oznámení o poskytnutí povoleného prečerpaní zo dňa 07.04.2006, Oznámení o nové úrokové sazbě zo dňa 30.04.2008, Výzva k zaplacení dlužné částky s doručenkou zo dňa 13.09.2007, Opakovaná výzva k zaplacení dlužné částky zo dňa 03.10.2007 s doručenkou, Poslední výzva k zaplacení dlužné částky zo dňa 29.10.2007, Oznámení o zesplatení úveru s doručenkou zo dňa 02.12.2007, Všeobecné obchodní podmínky ČSOB, história úverového účtu odporcu, podrobný výpis z úverového účtu odporcu, sadzobník poplatkov, oznámenie ČSOB o stanovených úrokových podmienkach vkladov a úverov v Kč s platnosťou od 01.06.2010, vyjadreniami navrhovateľa a odporcu, prehľadom platieb odporcu ku dňu 07.09.2015, prehľadom platieb odporcu ku dňu 25.09.2015, prehľadom denného nárastu úroku a úroku z omeškania ako i ostatným obsahom spisu zistil tento stav veci:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 23.11.2005 Smlouvu o ČSOB osobním kontu Plus, ktorým bol odporcovi vytvorený osobný účet u navrhovateľa a následne navrhovateľ poskytol odporcovi povolené prečerpanie s úverovým limitom 15.000 Kč odo dňa 07.04.2006. Povolenie prečerpania navrhovateľ oznámil odporcovi oznámením, ktoré obe strany podpísali dňa 07.04.2006, a v ktorom bola uvedená úroková sadzba 13,90 % p.a. a sadzba úrokov z omeškania 15,00 % p.a. s tým, že tieto úrokové sadzby sú platné, pokiaľ ČSOB nenavrhuje nové úrokové sadzby písomným oznámením v zmysle bodu 11. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu.

Odporca využil povolené prečerpanie na bežnom účte, pričom nesplácal riadne a v čas jednotlivé splátky. Listami zo dňa 13.09.2007, zo dňa 03.10.2007 a zo dňa 29.10.2007 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej čiastky. Listom zo dňa 02.12.2007 navrhovateľ oznámil odporcovi zosplatenie celej

dĺžnej sumy, a to dňom 30.11.2007 a súčasne ho vyzval na zaplatenie dĺžnej sumy do 13.12.2007. Listom z 30.04.2008 navrhovateľ oznámil odporcovi novú výšku úrokovej sadzby 16,90 % p.a. od 01.06.2008.

Dĺžná sumu uplatnená navrhovateľom ku dňu 02.06.2010 vo výške 30.175,05 Kč pozostáva zo sumy istiny vo výške 15.000 Kč, zmluvných úrokov vo výške 7.071,31 Kč a úrokov z omeškania vo výške 6.403,74 Kč a poplatkov vo výške 1.700 Kč (1 x 200 Kč za upomienku, 3 x 500 Kč za 3 výzvy k úhrade).

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom v Českej republike, odporca fyzickou osobou s bydliskom na území Slovenskej republiky, ku vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi ako aj plneniu na jeho základe dochádzalo na území Českej republiky. Z uvedeného vyplýva, že prejednávacia vec má povahu konania s tzv. cudzím prvkom. Preto súd skôr, ako začal konať vo veci samej, musel sa vysporiadať s otázkou svojej právomoci na konanie ako nevyhnutnej podmienky konania podľa ustanovení § 103 a nasl. O.s.p., v spojení s § 7 nasl. a § 84 a nasl. O.s.p.. Slovenská republika a Česká republika sú ako členské štáty Európskej únie viazané Nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len nariadenie č. 44/2001).

Podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa čl. 16 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 (v spojení s ustanovením čl. 15 a čl. 17) upravujúcich právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv definovaných v čl. 15 ods. 1 ako zmluvy uzavreté spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Na základe vyššie uvedených ustanovení nariadenia č. 44/2001, s ohľadom na skutočnosť, že odporca ako spotrebiteľ má bydlisko v obvode tunajšieho súdu, súd uzavrel, že právomoc tunajšieho súdu na prejednanie podaného návrhu je daná.

Podľa čl. 28 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

Podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980, v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, sa zmluva spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak však je časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 06.1980, s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy alebo v prípade zapísanej alebo nezapísanej právnickej osoby svoju ústrednú správu. Ak sa však zmluva uzatvorí v rámci výkonu obchodnej činnosti alebo povolania tohto účastníka, tak platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu s tým štátom, kde sa nachádza jeho hlavná prevádzkareň, alebo ak má podľa zmluvy plnenie poskytnúť iná prevádzkareň ako hlavná prevádzkareň, so štátom, kde sa nachádza táto iná prevádzkareň.

Súd uvádza, že aplikoval na posúdenie použiteľného hmotného práva Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19.06.1980, nakoľko záväzkový vzťah účastníkov vznikol dňa 07.04.2006. Podľa čl. 4 uvedeného dohovoru súd aplikoval vo veci hmotné právo Českej republiky, keďže zmluva medzi účastníkmi konania, z ktorej navrhovateľ uplatnil svoj nárok, je s ním najužšie spojená, pretože sídlo navrhovateľa, ktorý mal uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, je na území Českej republiky.

Podľa § 3028 ods. 1 Občianskeho zákonníka Českej republiky č. 89/2012 Sb., týmto zákonom sa spravujú práva a povinnosti vzniknuté odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 3028 ods. 3 Občianskeho zákonníka ČR č. 89/2012 Sb., ak nie je ďalej uvedené inak, spravujú sa iné právne pomery vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako i práva a povinnosti z nich vzniknuté, vrátane práv a povinností z porušenia zmlúv uzavretých pre dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, doterajšími právnymi predpismi. To nebráni dohode strán, že sa tieto ich práva a povinnosti budú spravovať týmto zákonom odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 711 Obchodného zákonníka Českej republiky č. 513/1991 Sb. účinného ku dňu uzavretia dohody o povolení prečerpania - 07.04.2006 (ďalej len „Obchodný zákonník ČR“), zmluva o bežnom účte môže ustanoviť, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď na to nie je dostatok peňažných prostriedkov na účte. Ak nie sú práva a povinnosti strán pri poskytnutí týchto peňažných prostriedkov dohodnuté v zmluve o bežnom účte, spravujú sa úpravou zmluvy o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka ČR, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka ČR č. 513/1991 Sb., účinného do 31. 12. 2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka ČR, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ČR, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi práva občianskeho.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Českej republiky č. 40/1964 Sb. účinného ku dňu uzavretia dohody o povolení prečerpania - 07.04.2006 (ďalej len „Občiansky zákonník ČR“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ČR, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka ČR, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR, zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona Českej republiky č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími právnymi predpismi.

Podľa § 2 písm. a) zákona Českej republiky č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru, pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ČR, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 19 ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb., ktorým sa určuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného správcu a člena orgánu právnickej osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a verejných registrov právnických a fyzických osôb, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje nariadením vlády č. 142/1994 Sb., v znení účinnom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka účinného do 30.06.2010, výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou zvýšené o sedem percentných bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnou pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

Podľa článku II. ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 33/2010 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb. účinného od 01.07.2010, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola dňa 23.11.2005 uzavretá zmluva o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka ČR a následne dňa 07.04.2006 dohoda o povolenom prečerpaní na účte podľa § 711 Obchodného zákonníka ČR, ktoré sa spravuje ustanoveniami zmluvy o úvere. Súčasne je dohodu o povolenom prečerpaní potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka ČR účinného k 07.04.2006, keďže navrhovateľ pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti a odporca naopak nekonal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (bol identifikovaný ako fyzická osoba dátumom narodenia; okrem toho navrhovateľ v konaní nepreukázal a ani netvrdil opak).

Rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/118/2011 - 181 zo dňa 12.02.2014 nadobudol právoplatnosť čo do istiny vo výške 16.700 Kč, preto predmetom tohto konania je nárok navrhovateľa v časti uplatneného príslušenstva, teda vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 7.071,31 Kč, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 6.403,74 Kč, úrokov vo výške 18,9 % ročne zo sumy 15.000 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 16.700 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia.

Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 02.12.2007, z histórie úverového účtu ako aj podrobného výpisu z úverového účtu odporcu má súd preukázané, že celý dlh odporcu sa stal splatným dňa 30.11.2007 (na základe vyhlásenia navrhovateľa o zosplatnení dlhu z dôvodu neuhrádzania pravidelných splátok prečerpanej istiny odporcom). Po zosplatnení už nedošlo zo strany odporcu k žiadnym výberom ani úhradám. Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z dlžnej istiny 15.000 Kč od 31.07.2007 (odporca v zmysle histórie úverového účtu čerpal prostriedky vo výške 15.000 Kč v júli 2007, pričom v zmysle čl. 15 Obchodných podmienok je úrok z peňažných prostriedkov čerpaných v rámci povoleného prečerpania splatný na konci každého kalendárneho mesiaca) do 30.11.2007 (do dňa zosplatnenia úveru) a to vo výške 13,9 % ročne, ktorá výška úroku bola dohodnutá a oznámená odporcovi oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 07.04.2006. Súd tak priznal navrhovateľovi z navrhovateľom uplatneného a vyčísleného úroku vo výške 7.071,31 Kč úrok vo výške 702,61 Kč a vo zvyšku uplatnených úrokov (vyčíslená suma 6.368,70 Kč ako aj úrok vo výške 18,9 % ročne zo sumy 15.000 Kč od 02.06.2010 do zaplatenia) návrh zamietol.

Súd uvádza, že zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka ČR, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19.11.2013, č.k.

5Co/165/2013-148). Z uvedeného dôvodu a poukazujúc na právny názor vyslovený odvolacím súdom v uznesení č.k. 9Co/151/2014 - 207 zo dňa 28.04.2015, súd navrhovateľovi úrok po splatnosti úveru nepriznal.

Nakoľko sa celý dlh odporcu stal splatným dňa 30.11.2007, odporca sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi do omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru teda 01.12.2007 a to až do zaplatenia vo výške stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom zo sumy istiny a poplatkov, t.j. zo sumy 16.700 Kč.

Akékoľvek navýšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navýšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navýšenia úrokov z omeškania o úroky za úver. Podľa ustálenej judikatúry totiž oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Súd upriamuje pozornosť na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. Ústavný súd SR v danej veci odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom (identickým ako v posudzovanej veci) všeobecných súdov, v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka“ (R 59/1998, z právnej vety ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania).

Nadväzujúc na vyššie uvedené, súd priznal úroky z omeškania podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku omeškania (01.12.2007), podľa ktorého výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou zvýšenej o sedem percentných bodov, pričom v každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškание dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnou pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka. Omeškание odporcu začalo dňa 01.12.2007 a navrhovateľ si vyčíslil úrok z omeškania do 02.06.2010 vo výške 6.403,74 Kč. Za uvedené obdobie mal navrhovateľ nárok na úrok z omeškania zo sumy 16.700 Kč vo výške $2,75 + 7 = 9,75\%$ ročne od 01.12.2007 do 31.12.2007, t.j. 138,28 Kč, vo výške $3,50 + 7 = 10,50\%$ ročne od 01.01.2008 do 30.06.2008, t.j. 874,34 Kč, vo výške $3,75 + 7 = 10,75\%$ ročne od 01.07.2008 do 31.12.2008, t.j. 905 Kč, vo výške $2,25 + 7 = 9,25\%$ ročne od 01.01.2009 do 30.06.2009, t.j. 766,02 Kč, vo výške $1,50 + 7 = 8,50\%$ ročne od 01.07.2009 do 31.12.2009, t.j. 715,58 Kč, vo výške $1 + 7 = 8\%$ ročne od 01.01.2010 do 01.06.2010 t.j. 556,36 Kč. Súd tak priznal navrhovateľovi vyčíslený úrok z omeškania iba vo výške 3.955,58 Kč a v prevyšujúcej výške 2.448,16 Kč (6.403,74 Kč - 3.955,58 Kč) návrh zamietol.

Následne súd v zmysle vyššie uvedeného nariadenia priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 16.700 Kč vo výške $1 + 7 = 8\%$ ročne od 02.06.2010 do 30.06.2010, vo výške $0,75 + 7 = 7,75\%$ ročne od 01.07.2010 do 31.12.2010, vo výške $0,75 + 7 = 7,75\%$ ročne od 01.01.2011 do 30.06.2011, vo výške $0,75 + 7 = 7,75\%$ ročne od 01.07.2011 do 31.12.2011, vo výške $0,75 + 7 = 7,75\%$ ročne od 01.01.2012 do 30.06.2012, vo výške $0,50 + 7 = 7,50\%$ ročne od 01.07.2012 do 31.12.2012, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.01.2013 do 30.06.2013, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.07.2013 do 31.12.2013, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.01.2014 do 30.06.2014, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.07.2014 do 31.12.2014, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.01.2015 do 30.06.2015, vo výške $0,05 + 7 = 7,05\%$ ročne od 01.07.2015 do 31.12.2015 a potom s úrokom z omeškania vo výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou platnej pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka zvýšené o 7% bodov až do úplného zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd uplatnený úrok z omeškania zamietol.

V prípade, ak sa v odôvodnení súd nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9.

decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 3 O.s.p., keď navrhovateľovi bola zo sumy 52.687,01 Kč (istina a poplatky vo výške 16.700 Kč + vyčíslené úroky do 02.06.2010 vo výške 7.071,31 Kč + vyčíslené úroky z omeškania do 02.06.2010 vo výške 6.403,74 Kč + vyčíslené úroky od 02.06.2010 do vyhlásenia rozsudku vo výške 15.301,23 Kč + vyčíslené úroky z omeškania od 02.06.2010 do vyhlásenia rozsudku vo výške 7.210,73 Kč) priznaná suma 27.997,20 Kč (istina a poplatky vo výške 16.700 Kč + priznané vyčíslené úroky do 02.06.2010 vo výške 702,61 Kč + priznané vyčíslené úroky z omeškania do 02.06.2010 vo výške 3.955,58 Kč + vyčíslené úroky z omeškania od 02.06.2010 do vyhlásenia rozsudku vo výške 6.639,01 Kč), z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 53,14 % a hrubý úspech odporcu 46,86 %, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ich úspech v konaní bol približne rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.